

Sygn. akt II Cz 114/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Irena Dobosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa-Prezydenta Miasta B.

przeciwko pozwanej H.C.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 8

sierpnia 2014r sygn. akt I Nc 14214/13

postanawia:

I oddalić zażalenie;

II zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 /sześćdziesiąt/ złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

II Cz 114/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 8 sierpnia 2014 r., w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta B. przeciwko H. C.o zapłatę, odrzucił skargę na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie kosztów procesu zawartych w nakazie zapłaty z dnia 17 kwietnia 2014 r.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym referendarzem sądowym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakaz ten doręczono pozwanej w dniu 24 czerwca 2014 r.

W dniu 7 lipca 2014 r. pozwana złożyła pismo procesowe zatytułowane „sprzeciw od nakazu zapłaty” wskazując, że nie uchyla się od zapłaty należności głównej, lecz nie może zapłacić kwoty 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Sąd uznał zatem, że pismo to stanowi skargę na postanowienie referendarza w przedmiocie kosztów procesu zawartych w nakazie zapłaty.

Sąd zwrócił uwagę na art. 398[22] § 1 i 4 k.p.c., o którego treści pouczone pozwana. Termin do wniesienia skargi upłynął z dniem 2 lipca 2014 r. Skoro zatem pozwana złożyła skargę dnia 7 lipca 2014 r., to dokonała tej czynności z przekroczeniem terminu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 398[22] § 5 k.p.c. odrzucił skargę jako wniesioną po upływie przypisanego terminu.

Zażalenie na postanowienie złożyła pozwana podnosząc, że nie została pouczona o treści przepisu, na który Sąd powołał się w zaskarżonym postanowieniu.

Powód w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Kierując się treścią złożonego przez pozwaną pisma z dnia 7 lipca 2014 r., nie zaś jego oznaczeniem, Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął, że stanowi ono skargę na orzeczenie referendarza sądowego w przedmiocie kosztów procesu zawartych w nakazie zapłaty z dnia 17 kwietnia 2014 r. Z treści tego pisma wyraźnie bowiem wynika, że pozwana kwestionuje jedynie zasądzone koszty podając, że nie może ich zapłacić. Zatem trafnie Sąd Rejonowy wskazał, że skarga, z racji doręczenia nakazu pozwanej w dniu 24 czerwca 2014 r., została wywiedziona po upływie przepisanej terminu przewidzianego treścią art. 398[22] § 4 k.p.c., który stanowi, że skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia doręczenia stronie postanowienia referendarza sądowego. Powyższe ustalenie nie mogło skutkować innych rozstrzygnięciem, niż tylko odrzuceniem skargi.

Wskazać należy, że termin do wniesienia środka zaskarżenia, przewidziany wyżej przytoczonym przepisem, który wyznacza jego początek, jak i koniec, jest terminem ustawowym, co oznacza, że nie może on być skrócony ani wydłużony na podstawie decyzji organu procesowego lub w drodze czynności strony.

Nie można podzielić stanowiska pozwanej, że nie została pouczona o treści art. 398[22] § 4 k.p.c., albowiem jak wynika z zarządzenia referendarza, odpis nakazu zapłaty został jej doręczony wraz z pouczeniem o skardze na orzeczenie referendarza sądowego w przedmiocie kosztów procesu /k.33v/.

Nawet gdyby przyjąć, że ostatecznie stosowne pouczenie nie zostało pozwanej doręczone wraz z nakazem, to stwierdzić należy, że niepouczenie albo błędne pouczenie strony działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia nie ma wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia tego środka (uchwała Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22.11.2011 r., III CZP 38/11, OSNC 2012, nr 5, oz. 56). Sytuacja taka może jedynie uzasadniać wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, nie może jednak skutkować uznaniem, że w razie nieterminowego jej wywiedzenia, czynność ta rodzi skutki prawne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł (§ 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – t.j. Dz. U. 2013 r., poz. 490).